

Arrest

nr. 272 198 van 2 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 25 oktober 2019 België binnen met een paspoort en een identiteitskaart en verzoekt op 4 november 2019 om internationale bescherming. Op 16 december 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op (...) 1983 geboren in het departement La Libertad in El Salvador. Toen u een kind was woonde u samen met uw moeder in hetzelfde gebouw als uw tante S. E. L. (...) (de zus van uw moeder) en haar vriend, uw oom. Toen u ongeveer zeven jaar oud was werd u een periode misbruikt door deze oom. Dat stopte toen u met uw moeder verhuisde naar een ander appartement. De band met uw vader is slecht omdat u niet met hem opgroeide, hij woont met zijn vrouw in Santa Tecla in La Libertad. Toen u zestien jaar oud was vertrok uw moeder naar de Verenigde Staten waar zij nog steeds woont. U hebt één broer van dezelfde moeder en vader genaamd G. A. M. L. (...). U hebt één broer en één zus langs moederszijde die beide bij uw moeder in de Verenigde Staten wonen. U hebt nog twee zussen langs vaderskant, C. F. M. (...) en M. M. (...) die in Santa Tecla wonen. Sinds 2017 was u werkzaam in het callcenter T. I. (...). Uw financiële situatie in El Salvador was stabiel.

Toen uw moeder naar de Verenigde Staten vertrok woonde u een tijd alleen met uw klein broertje B. (...). Na enige tijd kwam uw oudere broer G. (...) bij jullie wonen. Uw tante S. (...) kwam uw jongere broer halen om bij haar te wonen waardoor u alleen met uw broer G. (...) achterbleef. G. (...) had veel vrienden bij de bende Mara Salvatrucha (MS) en nodigde constant mensen uit in jullie huis. Er werden drugs gebruikt, opgeslagen en verhandeld en u voelde zich onveilig. U kan niet met zekerheid zeggen of uw broer zelf lid was van de bende, maar u bent zeker dat hij er nauwe banden mee onderhield en dat hij samen met deze jongens opgroeide. Op een bepaald moment zou uw broer gevraagd zijn om iemand te vermoorden zodat hij echt kon toetreden tot de bende. Uw broer heeft u echter altijd verzekerd dat hij dat nooit gedaan heeft en nooit zou doen.

Op een avond in 2003 toen u 20 jaar oud was, probeerden twee vrienden van uw broer, waarvan één genaamd El Pollo, 's nachts uw kamer binnen te komen. U hoorde hen en was bang dat ze u zouden verkrachten. U maakte lawaai om te tonen dat u wakker was en maakte zo ook de burens wakker. Toen deze mannen doorhadden dat u wakker was en dat de burens wakker waren gingen ze terug naar de kamer van uw broer. Die nacht verliet u het appartement en ging u naar uw tante S. (...). U ging enkel nog terug naar het appartement om uw spullen op te halen en ging bij uw tante wonen.

Rond 2010 moest u samen met uw tante en de rest van haar gezin verhuizen omdat de eigenaar van wie jullie huurden niet de eigenaar bleek te zijn, maar een huurder die het appartement onderverhuurde. Jullie vonden een nieuw appartement waar u samen met uw familie woonde van 2010 tot 2016. Ook G. (...) woonde de laatste jaren bij jullie. Doordat hij in een slecht milieu zat werden hem echter veel restricties opgelegd. Hij mocht geen vrienden uitnodigen, er mocht niets van alcohol of drugs gebruikt worden en hij kreeg geen sleutel van de woning. Als hij het appartement binnen wilde moest hij op de deur kloppen.

In 2016 werd u door uw familie gevraagd om alleen te gaan wonen, ze vonden immers dat het tijd was dat u zelfstandig werd en ze wilden hun woning voor zichzelf. U vond een appartement in Los Alpes. Dat ging echter snel mis omdat u merkte dat de huisbaas het appartement betrad als u er niet was. Door wat u vroeger had meegemaakt was u bang dat hij u iets zou aandoen en sprak u hem hierop aan. Vervolgens werd u door hem uit het appartement gezet en zocht u een nieuwe woning.

De jaren voor uw vertrek uit El Salvador was uw broer nog altijd bezig met druggerelateerde feiten. U voelde zich steeds onveilig omdat u zijn zus bent. Niettemin had u tussen 2003 en 2019 geen problemen die u linkt aan de bende gerelateerde activiteiten van uw broer G. (...).

Begin 2019 kwamen enkele vrienden van uw broer van de bende MS aan de vrouw van uw vader vragen of u nog altijd met uw broer samenwoonde. Volgens u wilden ze dat weten om wraak te kunnen nemen tegen uw broer omdat die nog steeds niemand vermoord had.

In april 2019 werd het huis van uw vader belaagd, elektriciteitskabels werden doorgeknipt en er werd heel hard op de deur van het huis geklopt. Het zouden bendeleden van de MS geweest zijn die op zoek waren naar uw broer. Uw vader liet hen echter niet binnen en belde de politie.

In augustus 2019 kwam u buiten van uw werk bij T. (...) toen een vriend van uw broer, genaamd A. (...), u aansprak. Hij vroeg naar uw uurrooster, naar uw loon en hoe lang u al op uw werk werkte. Hij vroeg u ook of u niet in Lourdes wilde gaan wonen omdat hij daar contact had met leden van de bende 18. U wimpelde hem af en gaf hem geen informatie. Daarna stond hij dagelijks aan uw werk. Op een bepaald moment zei hij tegen u dat hij u in het oog hield en uw uurrooster kende. U bent bang dat de bendeleden u iets zouden aandoen omdat ze wraak willen nemen op uw broer. Uw broer heeft namelijk ook ruzie met een bendelid

van de bende 18 die nu een relatie heeft met zijn ex-partner W. (...). Uw broer heeft een kindje samen met W. (...), waardoor hij daar soms op bezoek ging. De nieuwe vriend van W. (...) is echter van mening dat hij niet in hun grondgebied mag komen omdat hij van Santa Tecla is. Ten gevolge van de dreiging van A. (...) nam u ontslag en op 4 oktober 2019 stopte u met uw werk bij T. (...).

Naast deze problemen haalt u ook nog problemen aan gelinkt aan de algemene veiligheidssituatie in uw land. Zo zat u een keer met uw neef op de bus toen die een andere route dan gewoonlijk nam. Uw neef in raakte paniek omdat hij banden heeft met de bende MS-13 en de bus het gebied van de bende 18 in reed. Op dat moment stapte u met hem van de bus en liepen jullie terug naar veilig gebied.

Daarnaast werd u ook een keer overvallen met een vuurwapen toen u aan de universiteit studeerde. In 2018 werd u overvallen en bedreigd met een mes. Ook vroeger was u al met een mes overvallen.

In november 2020 had uw neef D. S. de L. (...) afgesproken met een vriend in de regio Lourdes omdat hij hem geld moest geven. Die dag werden ze allebei ontvoerd en vermoord. Beide werden dood teruggevonden. Het is voor u niet duidelijk wat precies de band was van uw neef en zijn vriend met de bendes in uw land. Er zijn immers verschillende verhalen die de ronde doen.

Na de problemen met A. (...) besloot u al dat u het land ging verlaten. Daarnaast vindt u het in uw land te gevaarlijk als alleenstaande vrouw. Indien u naar El Salvador zou moeten terugkeren vreest u net zoals uw neef vermoord te worden en daarenboven te zullen worden verkracht.

Op 24 oktober 2019 nam u het vliegtuig van El Salvador naar Spanje, waar u één dag later het vliegtuig nam naar België. In België diende u op 4 november 2019 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart, een psychologisch rapport van 2020, een psychologisch rapport van 2021, gesprekken via Whatsapp en Instagram met uw zus, gesprekken met uw oom over de verdwijning van uw neef en informatie over de moord op uw neef.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Vooreerst stelde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat er geen elementen of omstandigheden waren die uw deelname aan de procedure tot internationale bescherming kunnen bemoeilijken (vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 10 augustus 2020, beoordeling bijzondere procedurele noden, 10 augustus 2020).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud legt u een medisch attest van een psycholoog neer (CGVS, p. 11). Op 7 juli 2021 ontving het CGVS van uw advocaat nog een tweede medisch attest waaruit blijkt dat u sinds 11 mei 2020 en tot op heden psychologische begeleiding krijgt in het Rode Kruis centrum in Bierset. Uit de attesten blijkt dat u zou lijden aan het post-traumatisch stresssyndroom (PTSS) en reactieve depressie. Tijdens uw onderhoud was u erg emotioneel en hebt u gesteld dat u in België een behandeling volgt en dat u bezig bent met het leren verwerken van de moeilijke situaties die u in El Salvador heeft meegemaakt (CGVS, p. 11). Zonder te betwisten dat u psychologische moeilijkheden hebt kan aldus uit de attesten en uit uw verklaringen niet worden afgeleid dat u leidt aan een psychische aandoening die u verhindert correct deel te nemen aan de procedure verbonden aan uw verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg werden er u geen verdere specifieke steunmaatregelen verleend nadat uw verzoek aan het Commissariaat-generaal werd overgemaakt, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw hoofd aannemelijk maakt. Daarnaast maakt u evenmin aannemelijk dat u in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt dat de toekenning van subsidiaire bescherming in uw hoofd rechtvaardigt.

Als motief voor uw aanvraag om internationale bescherming haalt u aan dat u vreest te worden vermoord en verkracht door de bendeleden in uw land omdat uw broer banden heeft met de bende MS. Ook zou hij ruzie hebben met een lid van de bende 18, waardoor zij het ook op hem gemunt hebben. Daarnaast haalt u nog enkele losstaande feiten aan die het leven voor u als alleenstaande vrouw in El Salvador sterk zouden hebben bemoeilijkt.

Om te beginnen haalt u problemen aan die u zou hebben gehad in 2003, toen u samen met uw broer een appartement deelde. Uw broer zou het appartement toen gebruikt hebben als destroyerhuis (een huis waar bendeleden samenkomen) waar hij en zijn vrienden van de bende MS-13 zich bezighielden met illegale praktijken. Ook zouden er éénmalig twee vrienden van hem geprobeerd hebben uw slaapkamer te betreden waardoor u vreesde dat ze u wilden verkrachten (CGVS, p. 9). Zonder afbreuk te doen aan de impact die deze onveilige omgeving kan hebben gehad op uw mentaal welbevinden als jonge vrouw wordt opgemerkt dat de feiten die u aanhaalt dateren van 2003 en dus niet meer actueel zijn. U bleef hierna immers zonder enige problemen meer dan vijftien in uw land wonen alvorens u besloot te vertrekken. Bovendien kon u dezelfde avond naar uw tante verhuizen waar u zonder problemen mee samen woonde tot 2016. Hieruit kan dan ook geen nood aan bescherming worden afgeleid.

Wat betreft het profiel van uw broer wordt opgemerkt dat hij bepaalde banden zou hebben met de bende MS-13. Niettemin verklaart u dat uw broer voor zo ver u weet geen lid is van de bende. Volgens u groeide hij enkel met hen op en onderhield hij een sterke band met hen (CGVS, p. 13). Daarnaast zou hij gevraagd zijn om iemand te vermoorden zodat hij officieel zou kunnen toetreden tot de bende, maar hij verzekerde u echter dat hij dat nooit gedaan heeft en niet zou doen (CGVS, p. 14). Het lijkt er dan ook op dat hij ondanks zijn banden met de bende geen officieel lid was en dat u ondanks deze situatie al die jaren probleemloos in uw land kon blijven wonen. Bovendien zou uw familie uw broer restricties hebben opgelegd om de veiligheid van de familie te garanderen. Zo mocht hij geen vrienden meebrengen, geen alcohol of drugs gebruiken en kreeg hij geen sleutel van de woning (CGVS, p. 15). Het feit dat deze afspraken jarenlang door uw broer gerespecteerd werden wijst er dan ook op dat hieruit geen gevaar voor vervolging of het lijden van ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. Uw familie deed er immers alles aan om de veiligheid van de familie te garanderen. U kon dan ook zonder noemenswaardige problemen uw leven leiden, u ging studeren, later vond u ook werk en ging u zonder specifieke incidenten mee te maken alleen wonen.

Voorts stelt u ook dat uw broer sinds de moord op uw neef in 2020 afstand heeft genomen van de bendeleden en niet meer bevriend is met hun (CGVS, p. 13). Er is momenteel dan ook geen reden om aan te nemen dat uw broer dermate bij de bende MS betrokken is dat uw leven omwille hiervan gevaar loopt. Bovendien woont uw vader met zijn vrouw en hun twee dochters nog steeds zonder problemen op hetzelfde adres in Santa Tecla (CGVS, p. 19). Hieruit kan aldus niet worden afgeleid dat uw broer omwille van zijn banden met de bende een gevaar vormt voor de rest van de familie.

Tussen 2003 en 2016 had u nog enkele problemen met de huisbazen van de appartementen waar u gewoond hebt. Het gaat echter om kleine incidenten waarvan u zelf ook zegt dat het niet echt grote problemen waren. Het gaat om twee situaties waarin u problemen had met uw huisbaas en u ten gevolge van deze problemen op zoek moest naar een nieuwe woonst. U slaagde er telkens in een nieuw onderkomen te vinden en had hierdoor geen verdere problemen (CGVS, p. 15). Het gaat hierbij dan ook om twee losstaande incidenten waaruit evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid aangezien u hier persoonlijk geen verdere problemen door ondervond en dergelijke feiten onvoldoende ernstig zijn.

In 2019 zou de vrouw van uw vader aangesproken zijn door leden van de bende MS met de vraag of u en uw broer nog samenwoonden. U verklaart dat ze dit deden omdat ze via u wraak wilden nemen op uw broer (CGVS, p. 9). Het is echter niet te geloven dat de bende MS, waar uw broer al meer dan vijftien jaar nauwe banden mee onderhield, niet op de hoogte zou zijn van de persoonlijke situatie en verblijfplaats van uw broer. Dat de bendeleden hiervoor de vrouw van uw vader zouden moeten aanspreken houdt dan ook geen steek. Deze redenering doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent dit incident.

Wat betreft het incident uit 2019 waarbij het huis van uw vader belaagd werd, wordt opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid wat de reden was dat deze personen naar het huis kwamen, noch wie dat waren (CGVS, p. 9). Gezien u niet bij uw vader woonde is er vooreerst geen enkele reden om aan te nemen dat deze personen het specifiek op u gemunt hadden. Vervolgens was u bij dit incident ook niet persoonlijk betrokken. Hoe dan ook is deze gebeurtenis ook onvoldoende zwaarwichtig om er een nood aan bescherming uit te kunnen afleiden. Na dit incident zou uw vader en zijn gezin bovendien ook geen problemen hebben gehad met de bende MS.

Voorts kan u niet verklaren om welke reden de bendeleden precies wraak zouden hebben willen nemen op uw broer. Volgens u was dat zo omdat ze hem altijd hadden gevraagd iemand te vermoorden om toe te treden tot de bende en had hij dat steeds geweigerd (CGVS, p. 16). Het is echter niet logisch dat ze hem plots wilden vervolgen voor iets dat hij al vijftien jaar lang weigert. Bovendien zou hij al die jaren nauwe banden onderhouden met de bendeleden. Het lijkt er dan ook op dat men hem aanvaardde zonder dat hij iemand vermoord had. Daarbij is het ook weinig waarschijnlijk dat mocht men het effectief op uw broer gemunt hebben men zich tot u zou richten in plaats van direct wraak te nemen op uw broer zelf. Hij begaf zich immers nog in die kringen, dus zijn vrienden, de bendeleden, moesten ongetwijfeld op de hoogte zijn geweest van zijn doen en laten. Volgens u zouden de bendeleden niet geweten hebben waar hij woonde omdat hij hen 'geen exact adres' zou hebben gegeven (CGVS, p. 17). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat de personen met wie uw broer al heel zijn leven optrok en die behoren tot de bende MS niet zouden weten of minstens gemakkelijk zouden kunnen achterhalen waar uw broer verblijft.

Wat betreft de problemen met de bende 18 wordt het volgende opgemerkt. In augustus 2019 zou u aangesproken zijn door een vriend van uw broer die alles over u wilde weten. Volgens u wilden de bendeleden van de bende 18 wraak nemen op uw broer door u iets aan te doen (CGVS, p. 9-10). Uw verklaringen hieromtrent zijn niet geloofwaardig.

Zo is het niet logisch dat deze vriend van uw broer sinds augustus 2019 elke dag aan uw werk zou gestaan hebben zonder verder iets te ondernemen (CGVS, p. 18). Mocht hij u effectief iets hebben willen aandoen zou hij hier in de twee maanden dat u nog naar uw werk ging toch stappen toe hebben ondernomen. Volgens u begon u na een maand de hoofdingang te gebruiken waardoor u hem niet meer zag omdat hij gewoonlijk aan de andere ingang stond (CGVS, p. 19). Ten eerste is het niet logisch dat, mocht die persoon daar elke dag gestaan hebben en er twee ingangen waren, u niet vroeger de hoofdingang begon te gebruiken. Daarnaast is het ook niet logisch dat mocht hij u effectief dermate in het oog hebben gehouden hij niet, vanaf hij u enkele dagen niet meer zag, kon achter komen dat er misschien een andere ingang was en die ook zou controleren. Het feit dat u zonder problemen nog tot 4 oktober 2019 naar uw werk kon blijven gaan doet dan ook afbreuk aan de dreiging die u boven het hoofd zou hebben gehangen (CGVS, p. 8). Ook nadat u stopte met werken op 4 oktober bleef u nog drie weken in het land zonder dat u nog met A. (...) in contact kwam (CGVS, p. 19). Hieruit blijkt dan ook het ongeloofwaardig karakter van uw problemen met A. (...).

Bovendien ondermijnt het feit dat er na uw vertrek uit het land niets meer gebeurd is de logica van uw verklaringen. Volgens u werd u immers een doelwit omdat u een naast familielid was van uw broer. Niettemin werden uw andere familieleden na uw vertrek uit het land nooit meer lastig gevallen door de bendeleden. Uw beide zussen, uw vader en zijn vrouw wonen immers nog allemaal op hetzelfde adres in Santa Tecla, zij studeren en zij werken, zonder enige verdere problemen te hebben (CGVS, p. 19). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u op dergelijke manier werd lastig gevallen door personen die het op uw broer gemunt hadden.

Om uw verklaringen te onderbouwen legt u verschillende gesprekken voor die u had met uw zus (C. (...)) F. (...) via Whatsapp en Instagram. Wat betreft het gesprek via Instagram (stuk 9) dat u had met uw zus wordt opgemerkt dat hier enkel kan uit worden afgeleid dat u zich in België veiliger voelt dan in El Salvador. Daarnaast staat er ook kort iets in over de keer dat er personen naar het huis van uw vader kwamen om op de deuren te kloppen, iets wat door het CGVS niet ontkend wordt. Verder kan uit dit gesprek niets concreet worden afgeleid aangaande het risico op vervolging door de bendeleden in uw land. Het kan aan bovenstaande beslissing dan ook niet veranderen.

Wat betreft het WhatsAppgesprek met uw zus F. (...) van 19 juni 2021 (stuk 12) wordt opgemerkt dat u hierin met haar spreekt over de gebeurtenissen van 2003 en dat u vraagt naar de echte naam van El Pollo. Voorts praten jullie over de onveilige situatie waarin jullie zich bevonden toen jullie in de buurt La Doce ('de 12') woonden. Het gaat hier echter opnieuw om omstandigheden van vele jaren geleden die geen invloed meer hebben op jullie huidige situatie. Ook het WhatsAppgesprek met uw zus F. (...) van

24 juni 2021 (stuk 11) kan aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Dat gesprek onderbouwt immers uw verklaringen dat de ex-vriendin van uw broer een relatie heeft met een bendelid van de bende 18. Deze informatie wordt op dit moment door het CGVS niet betwist. Hieruit kan echter evenmin een nood aan bescherming in uwen hoofde worden afgeleid gezien hier opnieuw op geen enkele manier uw betrokkenheid uit blijkt.

Ook uit het laatste WhatsAppgesprek kan niet concreet worden afgeleid dat u op dit moment gevaar loopt. Zo blijkt uit het gesprek met uw zus van 25 juni 2021 (stuk 10) dat u met haar praat over de gebeurtenissen met El Pollo vele jaren geleden. Uw zus laat u ook weten dat haar moeder zich de naam van El Pollo niet meer herinnert en dat hij was weg gegaan uit Santa Tecla. Het CGVS twijfelt er dan ook niet aan dat u zich in 2003 en de daarop volgende jaren onveilig voelde door de situatie met uw broer. Hieruit kan echter geen actuele nood aan bescherming worden afgeleid.

Daarenboven wordt nog opgemerkt dat al deze gesprekken dateren van 2020 en 2021 en dat het vroegste gesprek van april 2020 is. Op dat moment had u uw land al een half jaar verlaten. Het feit dat u van deze periode wel verschillende conversaties voorlegt, maar geen enkel bewijs heeft van gesprekken die zich vroeger en rond het moment van de feiten afspeelden maakt dat kritisch moet worden omgegaan met de authenticiteit van de voorgelegde gesprekken (CGVS, p. 17).

Wat betreft de moord op uw neef D. S. de L. (...) wordt opgemerkt dat hieruit evenmin een nood aan bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid. U zag uw neef immers enkel sporadisch en had geen hechte band met hem. Daarnaast verklaart u dat uw neef voor zover u weet geen banden had met de bendes in uw land. Hij zou werkzaam zijn geweest voor het restaurant C. W. (...) en verdeelde maaltijden (CGVS, p. 10). Hoewel het hier gaat om zeer ernstige feiten kan hieruit dan ook niet worden afgeleid dat u ten gevolge van de moord op uw neef het risico loopt op het lijden van ernstige schade of op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De persartikels die u neerlegt geven informatie over de omstandigheden van zijn verdwijning maar veranderen niets aan het feit dat u hierbij niet betrokken was. Ook legt u onlinegesprekken neer die u had met uw zus en uw nonkel over de ontvoering van uw neef. Deze stukken bevestigen uw verklaringen aangaande zijn ontvoering maar kunnen niets veranderen aan het feit dat u hierbij niet betrokken bent.

U haalt eveneens aan dat u een zwaar verleden heeft waarbij u heel wat seksueel misbruik moest tolereren (CGVS, p. 20). Deze moeilijke situatie zal zonder twijfel een stevige impact hebben gehad op het psychologisch welzijn van uw persoon. Zonder afbreuk te doen aan de schade die u heeft geleden door het misbruik dient te worden opgemerkt dat u hierdoor geen actuele nood aan internationale bescherming kenbaar maakt. Het gaat hier immers om incidenten die zich voordeden in uw kindertijd en dus meer dan 30 jaar geleden. Gezien de recente bedreigingen ongeloofwaardig zijn moet worden geconcludeerd dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat er op heden geen gegronde vrees voor vervolging in dit verband bestaat.

Tot slot haalt u nog enkele veiligheidsincidenten aan waarbij u bedreigd werd met een wapen. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van dergelijke feiten en de psychologische impact die deze feiten kunnen hebben op een individu gaat het hier, hoewel verwerpelijk, om feiten van gemeenrecht die bijgevolg geen verband houden met de criteria van de Conventie van Genève. Dergelijke laakbare praktijken kaderen in de algemene situatie in El Salvador en zijn op zich onvoldoende zwaarwichtig om een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit bovenstaande kan worden besloten dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er zwaarwegende redenen bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie moet koesteren of een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u indient kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Uw internationaal paspoort en uw nationale identiteitskaart bevestigen uw identiteit waar momenteel niet aan getwijfeld wordt.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays après un épisode migratoire* van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Veiligheidssituatie* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de

Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 "en volgenden" en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Tevens werpt verzoekster een beoordelingsfout op.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"Volgens verwerende partij is verzoekster er niet in geslaagd om een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken, noch een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Verzoekster gaat daarmee niet akkoord en wenst middels dit beroep aan te tonen dat zij degelijk een nood aan bescherming heeft.

1. Tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verzoekster verklaard dat zij niet met zekerheid kon zeggen of haar broer lid was van de MS-13 maar dat zij echter zeker was dat hij er nauwe banden mee onderhield en dat hij samen met jongens uit de MS-13 opgroeide.

Het CGVS uit geen twijfels met betrekking tot de verklaringen van verzoekster rond de nauwe banden die zijn broer onderhield met leden van de bende MS-13.

Zoals in het feitenrelaas uiteengezet wordt wenst verzoekster toe te geven dat ze eigenlijk weet dat haar broer lid is geweest van de MS-13.

Zij durfde het, tijdens haar persoonlijk onderhoud, niet te vertellen omdat haar moeder haar gevraagd had dat niet te melden daar zij toen stappen aan te ondernemen was om haar zoon (de broer van verzoekster) naar de VS te laten brengen. Zij was bang dat de Belgische autoriteiten die informatie aan de Amerikaanse autoriteiten zouden doorgeven en dat het de visumprocedure zou vermoeilijken of verhinderen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekster startte erg te huilen toen haar, terwijl zij aan te praten was over haar broer, gevraagd werd of haar broer een bijnaam had:

(...) (CGVS, p.14)

Zij legt uit dat zij het toen dacht te vertellen maar dat zij zo zwaar onderdrukt had geweest door haar moeder om die informatie niet te melden dat zij het niet durfde doen.

Het feit dat zij startte te huilen toen haar die vraag gesteld werd kan geïnterpreteerd worden als de uiting van de emotie die gebonden is aan de associatie die zij toen deed tussen de bijnaam (en het lidmaatschap van de bende) en haar problemen/haar lijden.

Tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft zij een paar informatie gegeven over de banden die haar broer met zijn vrienden bendeleden onderhield. Zo heeft zij bijvoorbeeld de volgende informatie gegeven met betrekking tot de periode waar zijn alleen samen met haar broer woonde:

(...) (CGVS, pp. 12-13)

Zij heeft ook verklaard dat in de laatste jaren voor haar vertrek haar broer nog steeds bezig was met "druggerelateerde feiten" (CGVS, p. 15)

Haar verklaringen over de banden die haar broer met bendeleden had en zijn activiteiten samen genomen met haar emoties toen haar de vraag gesteld werd of haar broer een bijnaam had vormen een zeer sterke aanduiding van het geloofwaardige karakter van haar nieuwe verklaringen met betrekking tot de lidmaatschap van een bende van haar broer.

2. Door de betrokkenheid van haar broer in een bende en de aanwezigheid van bendeleden in de woning waar zij samen met haar broer leefde werd zij, als jonge vrouw, geëxposeerd tot een zeer onveilige omgeving, wat zij ook tijdens haar persoonlijk onderhoud uitlegde (en wat niet betwist is door het CGVS):

(...) (CGVS, p.13)

Op een dag hebben twee bendeleden haar kamer proberen binnen te komen tijdens de nacht vermoedelijk met de bedoeling haar te verkrachten. Onder hen zat El Polio die de leider van de cliqua was en die later gearresteerd werd en een paar jaren in de gevangenis opgesloten is geweest. Toen hij er was belde hij haar broer op (cf. CGVS p. 16) om hem te voorstellen zijn rechte hand te zijn gedurende zijn opsluiting met de voorwaarde dat hij daarvoor iemand zou moeten vermoorden, iets dat, volgens de informatie waarover verzoekster beschikt, zijn broer nooit heeft willen doen.

Tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde verzoekster dat zij "doodsangsten" had voor die persoon -El Polio- en startte zij toen erg te huilen. (CGVS, p. 11)

Zij hilde ook als zij het had over de "vrienden" van haar broer (CGVS, p.16), de moord van haar neef door de mara (CGVS, pp. 4-10-11) en de confrontatie tussen haar broer (MS-13) en de partner van haar ex-vriendin W. (...) die lid was van de mara 18.

Naast het feit dat zij erg emotioneel werd tijdens haar persoonlijk onderhoud (wat ook herkent is door het CGVS in haar beslissing) toen zij aan te praten was over personen, incidenten gebonden aan de benden, heeft zij ook meermaals duidelijk vermeld dat zij bang was. Zes keren tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft verzoekster vermeld dat zij bang was. Ze heeft o.a. vermeld dat zij bang was dat de slechte vrienden van haar broer wraak zouden nemen tegen haar familie:

(...) (CGVS, p.12)

Verzoekster legt uit dat als vrouw en familielid van een bendelid zij zich altijd onveilig heeft gevoeld. Onveilig omwille van de vriendenkring van zijn broer en hun gedrag ten opzichte van vrouwen, omwille van het feit dat er wraak kon/kan worden genomen tegen de familie indien de broer de beslissingen van een "overste" niet respecteert/of afstand neemt van de bende -wat hij ook was gestart te doen toen zij nog in El Salvador verbleef en zeker heeft gedaan nadat de neef vermoord werd-; zij voelde zich ook onveilig omdat er ook de mogelijkheid bestond problemen te hebben met leden van de M18, zeker nadat haar broer in confrontatie raakte met een lid ervan in verband met zijn ex-partner W. (...).

3. In haar beslissing stelt het CGVS dat ondanks de banden van haar broer met de bende verzoekster al die jaren probleemloos in haar land kon blijven wonen doch herkent dat verzoekster zich in 2003 en de daarop volgende jaren zich onveilig voelde door de situatie van haar broer maar stelt dat hieruit geen actuele nood aan bescherming afgeleid kan worden. In haar beslissing stelt het CGVS ook dat "Voorts stelt u ook dat uw broer sinds de moord op uw neef in 2020 afstand heeft genomen van de bendeleden en niet meer bevriend is met hun (CGVS, p. 13). Er is momenteel dan ook geen reden om aan te nemen dat uw broer dermate bij de bende MS betrokken is dat uw leven omwille hiervan gevaar loopt.

In dat verband dient enerzijds te worden benadrukt dat er dus geen twijfel geuit is met betrekking tot het gevoel van onveiligheid dat zij gedurende jaren heeft gehad.

Anderzijds dient er opgemerkt te worden dat de redenering van het CGVS gebaseerd is op het feit dat de broer van verzoekster geen lid was van de bende en dat verzoekster om die redenen geen actueel risico zou leiden. Nu dat verzoekster herkent dat haar broer degelijk lid is geweest van de MS-18 kan er ook worden aangenomen dat herkend wordt dat verzoekster wel degelijk een risico zou lopen...

Uit het feit dat verzoekster zoals het CGVS het stelt tijdens al die jaren "probleemloos" in haar land kon blijven wonen kan inderdaad niet afgeleid worden dat zij geen risico's zou lopen in geval van terugkeer naar El Salvador. Enerzijds kan zij op ieder moment in de problemen raken, anderzijds zou haar situatie nu onveiliger zijn daar haar broer afstand genomen heeft van de MS-18.

Uit de objectieve informatie¹ blijkt inderdaad dat familieleden van huidige of voormalige leden van de benden gevisieerd kunnen worden door de benden:

(...)

In dat verband wenst verzoekster te volharden in haar verklaringen rond de "problemen" die zij met A. (...), een vriend van haar broer die "contacten" heeft met de leden van de mara 18, heeft gehad in augustus 2019; problemen waarvan zij denkt dat zij een manier waren om druk op haar broer uit te oefenen of wraak te nemen omwille van het feit dat haar broer in confrontatie raakte met een lid van de mara 18:

(...) (CGVS, p.19)

Wat er ook van zij, los van dit incident (waaraan het CGVS twijfelt) dient te worden aangenomen daar er, wat betreft familieleden van (voormalige) leden van de benden, sprake is van een objectieve risico vervolgd te worden.

4. Het vrees van verzoekster in geval van terugkeer naar El Salvador vervolgd te worden door bendeleden is geaccentueerd door het feit dat zij al meermaals het slachtoffer is geweest van daden van geweld in haar hoedanigheid van meisje (seksueel misbruik door haar oom) en als jonge vrouw (poging van bendelen om haar kamer binnen te komen, vermoedelijk om haar te verkrachten+intimiderende blik/blik van seksuele lust uitgaande van bendeleden) en dat zij geëvolueerd heeft in een context waar vrouwen vaak het slachtoffer worden van geweld, onder andere seksueel geweld, binnen de familiale omgeving maar ook aan de hand van bendeleden en waar de autoriteiten niet in staat zijn om een effectieve bescherming in de zin van artikel 48/5§2 van de Vreemdelingenwet aan die vrouwen/slachtoffers te bieden, wat afgeleid kan worden o.a. uit de Observations finales de dato 29 mars 2017 van de VN Comité inzake de uitbanning van discriminatie tegen vrouwen² waarin te lezen staat:

(...)

5. Er dient verder ook in aanmerking te worden genomen dat die eerdere ervaringen van verzoekster en haar evolutie in een context waar zij constant blootgesteld werd aan een onveilig gevoel een impact hebben op haar psychische toestand. Zoals blijkt uit de twee psychologische attesten die neergelegd werden heeft verzoekster nood aan een vrij intensieve psychologische begeleiding. Uit het attest de dato 29 juni 2021 blijkt dat zij tussen 11 mei 2020 en het moment van het opstellen van het attest haar psycholoog 25 keren heeft ontmoeten. Uit die attesten blijkt verder dat de opvolging door de psycholoog diende gestart te worden o.a. naar aanleiding van "la reviviscence régulière d'événements traumatiques vécus au pays". De diagnose die erin gesteld is : "PTSD avec dépression réactive". Ook uit het gedrag van verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud kan afgeleid worden dat zij enorm lijdt omwille van wat zij meegemaakt heeft in El Salvador en dat zij zeer angstig is daar opnieuw vervolgd te worden in geval van terugkeer.

6. In dat verband dient te worden benadrukken dat de eerdere ervaringen, de psychische toestand van de persoon alsmede de situatie in het land van herkomst (cf in casu onveilige omgeving voor meisjes en vrouwen) in aanmerking dienen worden genomen in de appreciatie van de vrees en dat zij cumulatief dienen te worden geanalyseerd, wat uit de HANDBOOK AND GUIDELINES ON PROCEDURES AND CRITERIA FOR DETERMINING REFUGEE STATUS blijkt:

"41. (...)

51. (...)

52. (...)

53. (...)

7. Als gevolg menen we dat er aangenomen kan worden dat verzoekster

-die het slachtoffer is geweest van daden van geweld (waaronder daden aan de hand van bendeleden) in haar hoedanigheid van meisje/jonge vrouw;

-die jaren in een onveilige context heeft geëvolueerd omwille van haar gecumuleerde hoedanigheid van vrouw en familielid van een -nu voormalig- bendelid;

-die aan psychische stoornissen lijdt o.a. omwille van traumatische ervaringen in haar land van herkomst; haar land verlaten heeft uit vrees het slachtoffer te zijn van verdere daden van geweld omwille van haar gecumuleerde hoedanigheid van vrouw en familielid van een voormalig bendelid.

Uit de objectieve informatie met betrekking tot de situatie van familieleden van huidige/voormalige bendelenden en van vrouwen kan afgeleid worden dat zij, in geval van terugkeer, degelijk risico's zou

lopen verder blootgesteld te worden aan daden van geweld en dit zonder dat zij over een effectieve bescherming van haar autoriteiten zou kunnen beschikken.

Als gevolg menen we dat het CGVS een beoordelingsfout heeft begaan door verzoekster noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en dat verzoekster de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend op basis van haar behoren tot het sociale groep van vrouw en familielid van een voormalig bendelid of, op subsidiaire wijze, de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2 b)."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) zij geen gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat zij in El Salvador een reëel risico op ernstige schade loopt, nu (i) de problemen die zij in 2003 zou hebben gehad door de aanwezigheid van bendeleden in het appartement dat zij met haar broer deelde niet meer actueel zijn, (ii) zij ondanks haar broers banden met de bende MS al die jaren probleemloos in haar land kon blijven wonen en zonder noemenswaardige problemen haar leven kon leiden, (iii) zij stelt dat haar broer sinds de moord op haar neef in 2020 afstand heeft genomen van de bendeleden en niet meer bevriend is met hen, zodat er momenteel geen reden is om aan te nemen dat haar broer dermate bij de bende MS betrokken is dat haar leven hierdoor gevaar loopt, (iv) haar vader met zijn vrouw en hun twee dochters nog steeds zonder problemen op hetzelfde adres in Santa Tecla woont, (v) haar problemen met huisbazen tussen 2003 en 2016 losstaande incidenten betreffen waardoor zij persoonlijk geen verdere problemen ondervond en die onvoldoende ernstig zijn, (vi) haar bewering als zou de vrouw van haar vader in 2019 zijn aangesproken door leden van de bende MS met de vraag of zij en haar broer nog samenwoonden omdat ze via haar wraak zouden hebben willen nemen op haar broer geen steek houdt, (vii) er geen enkele reden is om aan te nemen dat de personen die het huis van haar vader in 2019 belaagden het specifiek op haar gemunt hadden, deze gebeurtenis hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig is en haar vader en zijn gezin na dit incident bovendien ook geen problemen meer zouden hebben gehad met de bende MS, (viii) zij voorts niet kan verklaren om welke reden de bendeleden precies wraak zouden hebben willen nemen op haar broer en het daarbij ook weinig waarschijnlijk is dat mocht men het effectief op haar broer gemunt hebben men zich tot haar zou richten in plaats van direct wraak te nemen op haar broer zelf, (ix) haar verklaringen over haar problemen met de bende 18 niet geloofwaardig zijn, (x) het feit dat er na haar vertrek uit het land niets meer gebeurd is de logica van haar verklaringen ondermijnt, (xi) uit de verschillende gesprekken die zij had met haar zus F. via *WhatsApp* en *Instagram* geen actuele nood aan bescherming in haar hoofde kan worden afgeleid, (xii) uit de moord op haar neef D. S. de L. evenmin een nood aan bescherming in haar hoofde kan worden afgeleid, (xiii) zij door het seksueel misbruik dat zij in het verleden moest tolereren geen actuele nood aan internationale bescherming kenbaar maakt, (xiv) de door haar aangehaalde veiligheidsincidenten waarbij zij met een wapen bedreigd werd geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève en op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, en (xv) de documenten die zij indient aan deze beslissing niets kunnen veranderen, omdat (B) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin

vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald, en omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing werd genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster haalt diverse feiten en gebeurtenissen aan als reden voor haar vertrek uit haar land van herkomst, El Salvador. Zij verklaart dat haar broer nauwe banden onderhield met leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS) en dat in de periode waarin zij met hem samenwoonde in een appartement in Santa Tecla deze bevriende bendeleden vaak bij hen over de vloer kwamen om drugs te gebruiken en te verhandelen en haar altijd met een intimiderende en lustvolle blik aankeken. Op een nacht in 2003 zouden twee van hen geprobeerd hebben om haar kamer binnen te dringen, volgens verzoekster met de bedoeling om haar te verkrachten, doch zij zouden van hun plannen hebben afgezien toen zij veel lawaai maakte en zo de burens wakkerde. Verzoekster zou die nacht het appartement verlaten hebben en bij haar tante zijn gaan wonen. Omstreeks 2010 zou verzoekster samen met haar tante en de rest van het gezin verhuisd zijn naar een ander appartement. In 2016 zou verzoekster door haar familie gevraagd zijn om alleen te gaan wonen. Verzoekster zou een appartement gevonden hebben in Los Alpes, maar gemerkt hebben dat de huisbaas het appartement betrad als zij er niet was. Toen zij haar huisbaas hiermee confronteerde, zou zij door hem uit het appartement zijn gezet en noodgedwongen een nieuwe woning hebben gezocht. Begin 2019 zouden enkele met haar broer bevriende leden van de bende MS aan de vrouw van haar vader hebben gevraagd of zij nog altijd met haar broer samenwoonde, volgens verzoekster omdat zij wraak wilden nemen tegen haar broer. In april 2019 zou het huis van haar vader zijn belaagd door leden van de bende MS die op zoek zouden zijn geweest naar haar broer. In augustus 2019 zou verzoekster gedurende een maand zijn lastiggevallen door A., een vriend van haar broer, die haar allerlei vragen over haar werk zou hebben gesteld en haar gevraagd zou hebben of ze niet in Lourdes wilde gaan wonen omdat hij daar contact had met leden van de plaatselijke bende 18. Volgens verzoekster was A. uit op wraak omdat haar broer in conflict was gekomen met een lid van de rivaliserende bende 18 die een relatie heeft met zijn ex-partner. Naar aanleiding van dit laatste incident zou verzoekster besloten hebben haar land van herkomst te verlaten.

Behalve voormelde feiten gerelateerd aan haar broer en diens betrokkenheid bij de bende MS, haalt verzoekster nog problemen aan die gelinkt zijn aan de algemene veiligheidssituatie in El Salvador. Zo zou zij enkele keren op het openbaar vervoer zijn overvallen en bedreigd met een mes of vuurwapen en beschrijft zij hoe op een keer zij en haar neef, die zij toevallig was tegengekomen op de bus, zich uit de voeten maakten toen de bus waarop zij zaten een zone van de bende 18 was ingereken en haar neef in paniek raakte omdat hij banden had met de bende MS. Ook haalt zij aan dat een neef van haar in november 2020 ontvoerd en vermoord werd nadat hij in de regio Lourdes had afgesproken met een vriend.

Tot slot haalt verzoekster aan dat toen zij ongeveer zeven jaar oud was en met haar moeder in hetzelfde gebouw woonde als haar tante, de partner van haar tante haar gedurende een periode seksueel misbruikte. Aan dit misbruik zou een einde zijn gekomen toen zij met haar moeder verhuisde naar een ander appartement.

Verzoekster vreest dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst zal worden ontvoerd, verkracht en – net zoals haar neef – vermoord.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in navolging van de adjunct-commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat er in haar hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van de door haar aangehaalde vluchtmotieven.

Hierboven, onder punt 2.3.1., is gebleken dat de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing op omstandige en duidelijke wijze de motieven heeft uiteengezet waarop zij zich steunt om te oordelen dat uit de door verzoekster aangehaalde feiten en gebeurtenissen geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoekster blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Verzoekster volhardt vooreerst in haar verklaringen over de problemen die zij in augustus 2019 zou hebben gehad met A., de vriend van haar broer die contacten zou hebben met leden van de bende 18. Blijkens haar verklaringen waren deze problemen de directe aanleiding voor haar vertrek uit El Salvador twee maanden later (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). De adjunct-commissaris-generaal hecht in de bestreden beslissing geen geloof aan verzoeksters verklaringen in dit verband en motiveert hierover op goede gronden als volgt:

"Zo is het niet logisch dat deze vriend van uw broer sinds augustus 2019 elke dag aan uw werk zou gestaan hebben zonder verder iets te ondernemen (CGVS, p. 18). Mocht hij u effectief iets hebben willen aandoen zou hij hier in de twee maanden dat u nog naar uw werk ging toch stappen toe hebben ondernomen. Volgens u begon u na een maand de hoofdingang te gebruiken waardoor u hem niet meer zag omdat hij gewoonlijk aan de andere ingang stond (CGVS, p. 19). Ten eerste is het niet logisch dat, mocht die persoon daar elke dag gestaan hebben en er twee ingangen waren, u niet vroeger de hoofdingang begon te gebruiken. Daarnaast is het ook niet logisch dat mocht hij u effectief dermate in het oog hebben gehouden hij niet, vanaf hij u enkele dagen niet meer zag, kon achter komen dat er misschien een andere ingang was en die ook zou controleren. Het feit dat u zonder problemen nog tot 4 oktober 2019 naar uw werk kon blijven gaan doet dan ook afbreuk aan de dreiging die u boven het hoofd zou hebben gehangen (CGVS, p. 8). Ook nadat u stopte met werken op 4 oktober bleef u nog drie weken in het land zonder dat u nog met A. (...) in contact kwam (CGVS, p. 19). Hieruit blijkt dan ook het ongeloofwaardig karakter van uw problemen met A. (...)."

Door louter te volharden in haar eerdere verklaringen voert verzoekster geen dienstig betoog tegen deze concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier. Deze motieven blijven onverminderd overeind en worden door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoekster thans aangeeft te weten dat haar broer lid is geweest van de bende MS, doch dat zij dit tijdens haar persoonlijk onderhoud niet durfde te vertellen, wijst de Raad op de medewerkingsplicht die op haar rust en de daarmee samenhangende verwachting dat zij doorheen de verschillende fases van haar procedure correcte en volledige verklaringen aflegt over de verschillende aspecten van haar relaas. De Raad stelt vast dat verzoekster bij aanvang van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) duidelijk gewezen werd op haar plicht om de waarheid te vertellen en dat haar op het CGVS ook verzekerd werd dat het gehoor vertrouwelijk is (adm. doss., stuk 7, map 'DVZ', vragenlijst, Voorafgaand advies, en stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). De uitleg dat zij op vraag van haar moeder niet zou hebben verteld dat haar broer lid is geweest van MS opdat een toenmalige poging om die broer naar de Verenigde Staten te laten komen niet in gevaar zou worden gebracht kan haar gedrag niet verschonen. Vooreerst staft verzoekster deze beweringen niet. Zij brengt geen stukken bij die kunnen aantonen dat haar moeder in de periode van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS daadwerkelijk stappen heeft ondernomen om een Amerikaans visum aan te vragen voor haar zoon. Door in voorliggend verzoekschrift louter haar eerdere verklaringen over de banden van haar broer met diens vrienden/bendeleden en zijn activiteiten te herhalen en te wijzen op de emoties die zij uitte toen haar tijdens haar persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar de bijnaam van haar broer, kan verzoekster voorts de Raad niet overtuigen van het geloofwaardig karakter van haar nieuwe verklaringen. Verder licht verzoekster niet toe – en de Raad ziet niet in – waarom zij het opportuun

achtte om in het kader van onderhavig beroep alsnog de waarheid te vertellen over haar broers lidmaatschap van een bende, te meer daar zij thans niet betwist dat haar broer sinds de moord op haar neef in 2020 afstand heeft genomen van de bendeleden waarmee hij voorheen omging en ook uit voorliggend verzoekschrift blijkt dat haar broer op heden geen lid meer is van MS of enige andere bende. Aldus doet dit gegeven geen afbreuk aan de bestreden beslissing waar de adjunct-commissaris-generaal terecht vaststelt dat er momenteel geen reden is om aan te nemen dat verzoeksters broer dermate bij de bende MS betrokken is dat haar leven omwille van die betrokkenheid gevaar loopt. Verzoekster werpt in haar verzoekschrift tegen dat de redenering van de adjunct-commissaris-generaal gebaseerd is op het feit dat haar broer geen lid was van de bende en argumenteert dat, nu zij erkent dat haar broer wel degelijk lid is geweest van de bende MS, ook kan worden aangenomen dat zij wel degelijk een risico zou lopen. Zo de Raad al enig geloof zou kunnen hechten aan verzoeksters bewering (*post factum*) dat haar broer in het verleden volwaardig lid is geweest van de bende MS, *quod non*, ziet hij niet in hoe dit gegeven verzoekster bij terugkeer blootstelt aan een risico nu niet wordt betwist dat haar broer een einde heeft gesteld aan zijn betrokkenheid bij de bende. Het summiere betoog dat zij op ieder moment in de problemen kan raken en dat haar situatie nu onveiliger is daar haar broer afstand genomen heeft van de bende MS kan het gebrek aan concrete en ernstige aanwijzingen in die zin niet verhullen.

Verzoeksters argumentatie dat zij als jonge vrouw blootgesteld werd aan een zeer onveilige omgeving door de betrokkenheid van haar broer bij een bende en de aanwezigheid van bendeleden in de woning waar zij samen met haar broer leefde, en haar verwijzing in dit verband naar de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS, doen geen afbreuk aan de hoger weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing, waarin omstandig wordt uiteengezet waarom uit de feiten en gebeurtenissen die zij in verband met haar broer en diens betrokkenheid bij de bende MS heeft aangehaald geen gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade in haar hoofde kan worden afgeleid. Het gegeven dat de adjunct-commissaris-generaal geen twijfel uit met betrekking tot het gevoel van onveiligheid dat verzoekster gedurende jaren heeft gehad is op zich niet onverenigbaar met de terechtte motivering in de bestreden beslissing dat (i) de feiten van 2003 niet meer actueel zijn daar verzoekster hierna nog zonder verdere problemen meer dan vijftien jaar in haar land heeft gewoond alvorens er te vertrekken en bovendien diezelfde avond naar haar tante kon verhuizen waar zij zonder problemen verbleef tot 2016, dat (ii) de restricties die door haar familie aan haar broer werden opgelegd door hem werden gerespecteerd en verzoekster zonder noemenswaardige problemen haar leven kon leiden, dat (iii) het niet geloofwaardig is dat leden van MS begin 2019 de vrouw van verzoeksters vader zouden hebben aangesproken met de vraag of zij en haar broer nog samenwoonden omdat zij via haar wraak wilden nemen op haar broer, dat (iv) uit het incident van april 2019 waarbij het huis van verzoeksters vader zou zijn belaagd geen persoonlijke nood aan bescherming kan worden afgeleid in hoofde van verzoekster, en dat (v) aan de door verzoekster voorgehouden problemen met de bende 18 in augustus 2019 geen geloof kan worden gehecht. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoekster niet worden weerlegd of ontkracht, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aldus maakt verzoekster geen actuele vrees om door bendeleden te worden vervolgd of bedreigd omwille van haar familieband met haar broer aannemelijk. Verzoekster betwist ten anderen niet dat andere familieleden van haar broer na haar vertrek uit haar land van herkomst niet meer lastig gevallen werden door de bendeleden. De adjunct-commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeksters beide zussen, haar vader en diens vrouw nog allemaal op hetzelfde adres in Santa Tecla wonen en er studeren en werken zonder verdere problemen te kennen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19).

Door nog aan te voeren dat zij in haar hoedanigheid van meisje en jonge vrouw al meermaals het slachtoffer is geweest van daden van geweld en dat zij "*geëvolueerd heeft in een context waar vrouwen vaak het slachtoffer worden van geweld, onder andere seksueel geweld*", weerlegt verzoekster niet dat de feiten van 2003 die zij aanhaalde, alsook het seksueel misbruik door haar oom, niet meer actueel zijn, dat de veiligheidsincidenten waarbij zij zou zijn bedreigd met een wapen geen verband houden met de criteria van het Verdrag van Genève en op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om een nood aan internationale bescherming aan te tonen, en dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij de incidenten van 2019 die zij vermeldde, voor zover hieraan enig geloof mag worden gehecht, persoonlijk zou zijn gevisieerd door bendeleden. Verder kan uit de informatie waarnaar zij verwijst niet blijken dat er in El Salvador sprake is van systematische vervolging van vrouwen of meisjes louter op basis van hun geslacht in die zin dat iemand door het enkele feit vrouw te zijn in El Salvador per definitie zou worden blootgesteld aan vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt verder vast dat verzoekster de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing volledig ongemoeid laat:

"Tussen 2003 en 2016 had u nog enkele problemen met de huisbazen van de appartementen waar u gewoond hebt. Het gaat echter om kleine incidenten waarvan u zelf ook zegt dat het niet echt grote problemen waren. Het gaat om twee situaties waarin u problemen had met uw huisbaas en u ten gevolge van deze problemen op zoek moest naar een nieuwe woonst. U slaagde er telkens in een nieuw onderkomen te vinden en had hierdoor geen verdere problemen (CGVS, p. 15). Het gaat hierbij dan ook om twee losstaande incidenten waaruit evenmin een nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid aangezien u hier persoonlijk geen verdere problemen door ondervond en dergelijke feiten onvoldoende ernstig zijn.

(...)

Wat betreft de moord op uw neef D. S. de L. (...) wordt opgemerkt dat hieruit evenmin een nood aan bescherming in uwen hoofde kan worden afgeleid. U zag uw neef immers enkel sporadisch en had geen hechte band met hem. Daarnaast verklaart u dat uw neef voor zover u weet geen banden had met de bendes in uw land. Hij zou werkzaam zijn geweest voor het restaurant C. W. (...) en verdeelde maaltijden (CGVS, p. 10). Hoewel het hier gaat om zeer ernstige feiten kan hieruit dan ook niet worden afgeleid dat u ten gevolge van de moord op uw neef het risico loopt op het lijden van ernstige schade of op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De persartikels die u neerlegt geven informatie over de omstandigheden van zijn verdwijning maar veranderen niets aan het feit dat u hierbij niet betrokken was. Ook legt u onlinegesprekken neer die u had met uw zus en uw nonkel over de ontvoering van uw neef. Deze stukken bevestigen uw verklaringen aangaande zijn ontvoering maar kunnen niets veranderen aan het feit dat u hierbij niet betrokken bent."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Verzoekster wijst er in voorliggend verzoekschrift voorts op dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud meermaals heeft aangegeven bang te zijn, dat haar eerdere ervaringen en haar "evolutie" in een context waar zij constant blootgesteld werd aan een onveilig gevoel een impact hebben gehad op haar psychische toestand en dat zij twee psychologische attesten heeft neergelegd waaruit blijkt dat zij nood heeft aan een vrij intensieve psychologische begeleiding. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekster niet betwist dat uit de door haar neergelegde attesten niet blijkt dat de psychische problemen waarmee zij zou kampen haar verhinderen om volwaardig deel te nemen aan de procedure verbonden aan haar verzoek om internationale bescherming en in het kader hiervan volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de redenen waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten en er niet naar kan terugkeren. De Raad wijst er verder op dat noch verzoekster noch haar advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud, dan wel in de e-mail met opmerkingen die haar advocaat na het persoonlijk onderhoud naar het CGVS heeft gestuurd, hebben gewezen op een dermate psychische problematiek in hoofde van verzoekster dat zij niet in staat zou zijn om naar behoren te worden gehoord. Verzoekster laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar psychische problemen haar verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin toont zij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op (de motieven van) de bestreden beslissing. De Raad merkt in dit verband nog op dat elk gehoorgesprek stress en emoties met zich meebrengt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Vervolgens merkt de Raad op dat waar kan worden aangenomen dat bepaalde gebeurtenissen die verzoekster in haar land van herkomst heeft meegemaakt een mogelijks ernstige impact hebben gehad op haar mentaal welbevinden en zij om die reden nood heeft aan psychologische begeleiding of behandeling, dit gegeven noch de bevindingen van de behandelende psychotherapeut in de neergelegde attesten een ander licht kunnen werpen op de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen over verzoeksters nood aan internationale bescherming. Deze attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de psychologische klachten waarvan melding wordt gemaakt werden opgelopen. Een arts doet vaststellingen over de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt nog des te meer in het geval van een psycholoog of psychotherapeut, die meer afhankelijk is van wat hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van wat een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Waar in voormelde attesten sprake is van de diagnose "*PTSD avec dépression réactive*", blijkt niet dat de psychotherapeut in kwestie zich gebaseerd heeft op andere elementen dan de gesprekken die hij met verzoekster heeft gehad en de indruk die zij daarbij heeft gemaakt. Wat er ook van zij, om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde aannemelijk te maken, kan verzoekster er niet mee volstaan aan te voeren dat

zij zeer angstig is en om die reden nood heeft aan intensieve psychologische begeleiding. Verzoekster dient de door haar voorgehouden vrees, hoe ernstig ook, te objectiveren door concrete feiten en elementen aan te brengen op basis waarvan kan worden aangenomen dat deze vrees actueel en gegrond is. Gelet op wat voorafgaat, blijft verzoekster daartoe in gebreke.

In zoverre verzoekster nog aanvoert dat uit objectieve informatie blijkt dat familieleden van huidige of voormalige bendeleden gevisieerd kunnen worden door de bendes, wijst de Raad er vooreerst op dat zij niet heeft aangetoond familie van een bendelid te zijn. Daarnaast dient te worden benadrukt dat het louter verwijzen naar een risicoprofiel, *in casu* dat van familieleden van (voormalige) bendeleden, hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft daartoe, gelet op wat voorafgaat, in gebreke.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoekster ook de volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden

aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden, daar zij door verzoekster geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De documenten die verzoekster in de loop van de administratieve procedure heeft neergelegd en die hoger nog niet werden besproken zijn niet van aard een ander licht te werpen op de appreciatie van haar vluchtmotieven. Over deze documenten wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"Om uw verklaringen te onderbouwen legt u verschillende gesprekken voor die u had met uw zus (C. (...)) F. (...) via Whatsapp en Instagram. Wat betreft het gesprek via Instagram (stuk 9) dat u had met uw zus wordt opgemerkt dat hier enkel kan uit worden afgeleid dat u zich in België veiliger voelt dan in El Salvador. Daarnaast staat er ook kort iets in over de keer dat er personen naar het huis van uw vader kwamen om op de deuren te kloppen, iets wat door het CGVS niet ontkend wordt. Verder kan uit dit gesprek niets concreet worden afgeleid aangaande het risico op vervolging door de bendeleden in uw land. Het kan aan bovenstaande beslissing dan ook niet veranderen.

Wat betreft het WhatsAppgesprek met uw zus F. (...) van 19 juni 2021 (stuk 12) wordt opgemerkt dat u hierin met haar spreekt over de gebeurtenissen van 2003 en dat u vraagt naar de echte naam van El Pollo. Voorts praten jullie over de onveilige situatie waarin jullie zich bevonden toen jullie in de buurt La Doce ('de 12') woonden. Het gaat hier echter opnieuw om omstandigheden van vele jaren geleden die geen invloed meer hebben op jullie huidige situatie. Ook het WhatsAppgesprek met uw zus F. (...) van 24 juni 2021 (stuk 11) kan aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Dat gesprek onderbouwt immers uw verklaringen dat de ex-vriendin van uw broer een relatie heeft met een bendelid van de bende 18. Deze informatie wordt op dit moment door het CGVS niet betwist. Hieruit kan echter evenmin een nood aan bescherming in uw hoofd worden afgeleid gezien hier opnieuw op geen enkele manier uw betrokkenheid uit blijkt.

Ook uit het laatste WhatsAppgesprek kan niet concreet worden afgeleid dat u op dit moment gevaar loopt. Zo blijkt uit het gesprek met uw zus van 25 juni 2021 (stuk 10) dat u met haar praat over de gebeurtenissen met El Pollo vele jaren geleden. Uw zus laat u ook weten dat haar moeder zich de naam van El Pollo niet meer herinnert en dat hij was weg gegaan uit Santa Tecla. Het CGVS twijfelt er dan ook niet aan dat u zich in 2003 en de daarop volgende jaren onveilig voelde door de situatie met uw broer. Hieruit kan echter geen actuele nood aan bescherming worden afgeleid.

Daarenboven wordt nog opgemerkt dat al deze gesprekken dateren van 2020 en 2021 en dat het vroegste gesprek van april 2020 is. Op dat moment had u uw land al een half jaar verlaten. Het feit dat u van deze periode wel verschillende conversaties voorlegt, maar geen enkel bewijs heeft van gesprekken die zich vroeger en rond het moment van de feiten afspeelden maakt dat kritisch moet worden omgegaan met de authenticiteit van de voorgelegde gesprekken (CGVS, p. 17).

(...)

De overige documenten die u indient kunnen aan bovenstaande beslissing niets veranderen. Uw internationaal paspoort en uw nationale identiteitskaart bevestigen uw identiteit waar momenteel niet aan getwijfeld wordt."

Deze motieven worden door verzoekster op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Gelet op wat voorafgaat, toont verzoekster niet aan dat er in haar hoofd sprake is van een gegronde vrees voor vervolging omwille van de door haar aangehaalde feiten en omstandigheden. Het betoog dat haar autoriteiten geen effectieve bescherming kunnen bieden in de zin van artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet en dat haar de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend op basis van haar behoren tot de sociale groep van "vrouw en familielid van een voormalig bendelid" is bijgevolg niet dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofd van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.3.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoekster in gebreke blijft een daadwerkelijke en actuele nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.3.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn of haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.6. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en haar dossier terug te verwijzen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN